



КЖДЕ СИ, ГОСПОДИ!

Юда, предателтъ, съ главня въ дѣсницата се луташе между дърветата на тъмната Гетсиманска градина и викаше:

— Кжде си, Господи!

Въ джоба на Юда звънтѣха трийсетъ сребърника, които му бѣха начели да предаде Учителя.

Уплашено бѣгаше пожълтѣлата месечина надъ хълмоветѣ, уплашено потулѣха птичкитѣ съ криле пиленцата си въ гнѣздата. Падналь на колѣне подъ една ябълка, издигналь очи къмъ тихото небе, Исусъ се молѣше:

— Татко нашъ, ти си тѣй високо. Чуй за какво ще ти се помоля. Приеми най-последната ми молитва. Проводи единъ бѣль гълъбъ, единъ бѣль ангель да я поеме. Азъ извървѣхъ много дълъгъ пѣть по грѣшната земя. И защото ходихъ босъ, моитѣ пети се напукаха. Ти ме научи да вѣрвамъ и въ Твое име азъ извършихъ много чудеса. На слѣпи очитѣ отворихъ да видятъ слънцето. На глухи помогнахъ да чуятъ, какъ пѣе птичката божия. Водата на вино направихъ. Възкресихъ единъ мъртвецъ.